

mênh mông kiếp lá

Thơ: Đan Hà

Nhạc: Hoàng Hoa

(1998)

Anh đã hẹn một lần đem yêu dấu Trãi như

chiều lá rụng dưới chân em Qua buổi đợi anh vẫn hoài không

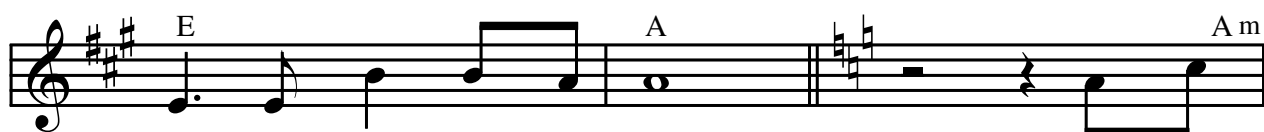
đến Nên xanh xao tuổi mộng thưở êm đêm Khu vườn

nhỏ bướm bay đầy bóng nắng Hoa mỉm cười trên cánh lá xôn

xao Anh không đến nên chiều thêm hoang vắng Buổi thu

về lòng bỗng thấy nao nao Ngày tháng

đợi thêm hoang tàn tuổi nhớ Biết mai còn bóng mát để

che nhau Em vẫn ủ cho lòng thớm muôn thưở Mộng ngày

